

Prof. dr hab. Iwona Jażdżewska
Instytut Geografii Miast, Turyzmu i Geoinformacji
Wydział Nauk Geograficznych
Uniwersytet Łódzki

Łódź, 1.02.2024 r.

Recenzja osiągnięć naukowych dr Marka Patrycjusza Ogryzka
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna
i gospodarka przestrzenna prowadzonym przez Radę Naukową Dyscypliny Geografia
Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w
Olsztynie

1. Podstawy formalno-prawne sporządzenia recenzji

Podstawę prawną sporządzenia recenzji stanowi pismo dra hab. Adama Senetra, prof. UWM Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 21 listopada 2023 roku, w którym poinformował o powołaniu mnie na recenzenta w przewodzie habilitacyjnym dra Marka Ogryzka. Powołanie jest zgodne z wynikiem Uchwały nr 41/2023 Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna z dnia 21 listopada 2023r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Markowi Ogryzkowi w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Ocena recenzentki jest zgodna z wymaganiami określonymi w art. 219 ust. 1 pkt 2, Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce [Dz. U. poz. 1668].

Dokumentację wraz z pismem Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna UWM w Olsztynie odebrałam 15 grudnia 2023 r. i obejmuje ona wniosek dra Marka Ogryzka z dnia 15.08.2023 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna wraz załącznikami:

1. załącznik nr 1 dane wnioskodawcy;
2. załącznik nr 2 – skan dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk technicznych w zakresie geodezji, kartografii, systemów informacji przestrzennej z dnia 24 kwietnia 2012 r. ;
3. załącznik nr 3 - autoreferat w języku polskim (97 stron) przedstawiający opis kariery zawo-

dowej, dorobku oraz osiągnięć w pracy naukowo-badawczej, zawierający w szczególności:

- informacje o posiadanych dyplomach, stopniach naukowych – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej,
- informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych,
- omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dn. 20 lipca 2018r. ust. 1, pkt. 2 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce [Dz. U. poz. 1668], w tym: Spis publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, merytoryczny opis osiągnięcia naukowego, opis pozostałego dorobku, spis literatury;
- informacje pozostałych osiągnięciach naukowo-badawczych;
- informacje o wykazaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej;
- informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę;
- informacje dotyczące kariery zawodowej.

4. załącznik nr 4 – wykaz osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój nauk społecznych dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, w szczególności:

- informacje o osiągnięciach naukowych albo artystycznych, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy, w tym Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych po tytule: „Opracowanie koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni, ze szczególnym uwzględnieniem narzędzi modelowania danych”;
- informacje o aktywności naukowej albo artystycznej, w tym: Wykaz opublikowanych monografii naukowych, wykaz opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych, wykaz członkostwa w redakcjach naukowych monografii, Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych (niewymienionych wcześniej), Wykaz publikacji w materiałach konferencyjnych indeksowanych w uznanej bazie publikacji o zasięgu międzynarodowym Web of Science (niewymienionych wcześniej), wykaz osiągnięć projektowych, konstrukcyjnych, technologicznych, wykaz wystąpień na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych;
- informacje o udziale w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji;
- wykaz uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów;
- informacje o członkostwie w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach;
- informacje o odbytych stażach w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru;

- informacje o członkostwie w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism wraz z informacją o pełnionych funkcjach (np. redaktora naczelnego, przewodniczącego rady naukowej, itp.);
- informacje o recenzowanych pracach naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych;
- informacje o współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym (współpraca z sektorem gospodarczym, wykaz uzyskanych praw własności przemysłowej, w tym uzyskane patenty, krajowe lub międzynarodowe, informacja o wykonanych ekspertyzach lub innych opracowaniach wykonanych na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorców, informacja o odbytych stażach w przedsiębiorstwach);
- dane naukometryczne.

5. załącznik nr 5 – siedem oświadczeń współautorów i jeden autora wniosku o niemożności uzyskania oświadczenia od współautora;

6. załącznik nr 6 – kopie publikacji wchodzących w skład osiągnięcia C1-C7

7. załącznik nr 7 analiza bibliometryczna dorobku wnioskodawcy;

8. oświadczenia o udziale procentowym współautorów;

9. kopie wybranych publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce (zagranicznej);

10. dokumenty potwierdzające staże, projekty powstałe w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce;

11. oprogramowanie wytworzone podczas kariery zawodowej, które stanowi wkład w rozwój dyscypliny.

Oświadczam, iż nie jestem współautorką żadnej z publikacji, ani recenzentką w procesach wydawniczych publikacji przedłożonych mi do recenzji.

Dostarczona przez wnioskodawcę dokumentacja pod względem formalnym i merytorycznym została przygotowana rzetelnie poza załącznikiem 2 Autoreferatem.

Muszę się tym miejscu odnieść do tego załącznika. Autoreferat przedstawiony przez Habilitanta liczy aż 97 stron. Mam wrażenie jakby Habilitant chciał recenzentów przytłoczyć nadmiarem informacji i trochę mu to udało się. Naprawdę nie rozumiem po co, umieścił On w autoreferacie tak duże fragmenty (prawie całe) przetłumaczonych na język polski artykułów będących podstawą recenzji, jakby chciał wyręczyć recenzentów z przeczytania oryginałów, a w ich opisie sugeruje co powinni w nich zauważyć. Również w części „Pozostałe osiągnięcia badawcze” Habilitant przedstawił prawie dosłowną treść wybranych artykułów (spoza recenzowanych siedmiu), co jest zaskakujące zawarł też fragment artykułu złożonego do druku (na etapie przed recenzją wydawniczą), o modelowaniu stopy bezrobocia, który ponoć powstał wspólnie z geomorfologiem z Uniwersytetu Łódzkiego. Z drugiej strony, w autoreferacie brak niektórych informacji istotnych do oceny dorobku naukowego Habilitanta, o czym będzie w dalszej części niniejszej recenzji.

2. Podstawowe informacje o przebiegu pracy naukowo-badawczej

Dr Marek Ogryzek swoje studia oraz pracę naukowo-badawczą związał z Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. W 2004 roku uzyskał tytuł **magistra inżyniera na kierunku gospodarka przestrzenna** (specjalność: **gospodarka przestrzenna**). Pod kierunkiem dr hab. inż. Wojciecha Żebrowskiego, prof. UWM napisał i obronił pracę magisterską pt. *Demograficzna prognoza ludności Olsztyna na rok 2025* (recenzent prof. dr hab. inż. Ryszard Cymerman). Opiekę naukową nad pracą doktorską prowadził geodeta i kartograf prof. dr hab. inż. Tomasz Bajerowski. Zakończyła się ona uzyskaniem w 2012 r. stopnia naukowego **doktora w dziedzinie nauk technicznych, dyscyplinie geodezja i kartografia**, specjalność: Systemy Informacji Przestrzennej, na podstawie pracy pt. *Transformacja użytkowania ziemi jako instrument optymalizacji przestrzeni planistycznej* (recenzentami byli prof. dr hab. Tadeusz Markowski i prof. dr hab. inż. Ryszard Cymerman).

Otrzymany przez Habilitanta w 2012 r. tytuł doktora spełnia pierwszy warunek nadania stopnia doktora habilitowanego wg Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Na podstawie autoreferatu można dowiedzieć się, że pracę zawodową w jednostkach naukowych Habilitant rozpoczął od momentu uzyskania stopnia doktora w 2012 r. na stanowisku adiunkta w Katedrze Planowania i Inżynierii Przestrzennej Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Z przedstawionych w autoreferacie informacji nie można precyzyjnie określić czy Habilitant zmieniał jednostki w ramach Wydziału Geodezji UWM, czy jednostka, w której pracował zmieniła nazwę. Całe zatrudnienie obejmowało Uniwersytet Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, w chwili składania wniosku był On zatrudniony w Katedrze Geografii Społeczno-Ekonomicznej Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Geografii, Wydziału Geoinżynierii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Wykazany w przedłożonych materiałach dorobek publikacyjny obejmuje 67 pozycji. Przed uzyskaniem tytułu doktora Habilitant opublikował dwa artykuły naukowe. Po uzyskaniu tytułu doktora ukazały się 65 prac a wśród nich: dziewięć współautorskich monografii naukowych, trzy autorskie i sześć współautorskich rozdziałów w monografiach naukowych oraz osiem autorskich i dwadzieścia osiem współautorskich artykułów naukowych, z których siedem ma stanowić podstawę do nadania tytułu doktora habilitowanego.

Prace naukowe opublikowane po uzyskaniu doktora są widoczne w wielu czasopismach naukowych zarówno krajowych (Geomatics and Environmental Engineering, Journal Of Water And Land Development, Real Estate Management and Valuation, jak i zagranicznych Land Use Policy, Sustainability, ISPRS International Journal of Geo-Information). Land Use Policy jest czasopismem

na liście TOP10 wg bazy Scopus.

Dr Marek Ogryzek każdego roku występował na konferencjach naukowych zarówno krajowych jak i międzynarodowych. Po uzyskaniu stopnia doktora - w autoreferacie - odnotował On 32 wystąpienia. Habilitant był zapraszany siedmiokrotnie na wykłady przez krajowe ośrodki branżowe.

Informacje o udziale Habilitanta w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji zawierają 19 pozycji.

Habilitant podaje swoje wskaźniki bibliometryczne zarówno w oparciu o Web of Science, Scopus jak i Google Scholar. Liczba cytowań z różnych źródeł jest odmienna. Liczba cytowań bez autocytowań wynosi: wg Web of Knowledge – 83, Scopus – 154, Google Scholar – 296, co jest oczywiste gdyż mają one odmienne metodologie cytowani.

Aktywność Habilitanta w projektach finansowanych w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych wymieniona jest w autoreferacie.

Habilitant podejmował też trud recenzowania licznych artykułów naukowych w krajowych i zagranicznych czasopismach naukowych.

3. Ocena osiągnięcia naukowego będącego przedmiotem postępowania habilitacyjnego

Jako podstawę oceny dorobku naukowego spełniającej drugi warunek nadania stopnia doktora habilitowanego Habilitant przedstawił cykl siedmiu powiązanych tematycznie artykułów naukowych po tytule: „*Opracowanie koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni, ze szczególnym uwzględnieniem narzędzi modelowania danych*”. Są to:

- 1. Ogryzek M.**, The sustainable development paradigm, *Geomatics and Environmental Engineering*, 2023, 17 (1)
- 2. Ogryzek M.**, Podawca K., Cienciąła A., Geospatial tools in the analyses of land use in the perspective of the accessibility of selected educational services in Poland, *Land Use Policy*, 2022, Volume 122,
- 3. Ogryzek M.**, Adamska-Kmieć D., Klimach A., Sustainable Transport: An Efficient Transportation Network—Case Study, *Sustainability*, 2020, Volume 12, Issue 19, 8274
- 4. Ogryzek M.**, Rząsa K., Ciski M., The role of the National Support Centre for Agriculture in the process of revitalization and renewal of the rural areas, *Journal of Water and Land Development*, 2019, No. 42 (VII-IX) p. 143-149,

5. **Ogryzek M.**, Klimach M., Niekurzak D., Pietkiewicz M., Using Cartographic Documents to Provide Geoinformation on the Rights to Real Estate – Taking Poland as an Example, *ISPRS International Journal of Geo-Information*, 2019, 8(12), 530;
6. **Ogryzek M.**, Wiśniewski R., Kauko T., On Spatial Management Practices: revisiting the ‘optimal’ use of urban land, *Real Estate Management and Valuation*, 2018, 26 (3), s. 24-34,
7. **Ogryzek M.**, Simulator of Sustainable Urban Development-a tool for selecting the optimal use of land. *Vilnius Gediminas Technical University Press “Technika”*, 2014, Environmental Engineering. Proceedings of the 9 th International Conference on Environmental Engineering. ICEE 2014., Vol.9, Wilno, Litwa.

Habilitant w autoreferacie uznał, że „Celem rozprawy habilitacyjnej jest opracowanie koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni. Cel ten będzie realizowany poprzez wskazanie zasad wyboru optymalnego przeznaczenia terenu za pomocą uniwersalnego, metodycznego podejścia do kryteriów oceny optymalnego rozwoju przestrzeni oraz doboru metod do modelowania przestrzeni planistycznej”. Problemy i metody badawcze zaprezentował w przystępnej formie w postaci schematu (ryc. 1).

Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych poddanych ocenie obejmuje siedem artykułów. Będą one omówione w kolejności podanej przez Habilitanta w autoreferacie.

Pierwszy przedstawiony w cyklu prac artykuł **Ogryzek M., The sustainable development paradigm, *Geomatics and Environmental Engineering*, 2023, 17 (1)**, w interdyscyplinarnym czasopiśmie ukazującym się od 2007 roku nakładem Wydawnictwa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Artykuł ma charakter przeglądowy, powstał na podstawie przeglądu literatury krajowej i zagranicznej związanej wg Autora ze zrównoważonym rozwojem. We wprowadzeniu Autor nawiązał do paradygmatów Thomasa S. Kuhna omówionych w książce „Struktura rewolucji naukowych”. Następnie bardzo krótko przedstawił pierwowzory koncepcji zrównoważonego rozwoju wywodzące się ekofilozofii. Według Habilitanta najbardziej znani badacze ekofilozofii to: Arne Naess, Murray Bochni, Henryk Skolimowski. Thomas Berry, Françoise d’Eaubonne. Musze przyznać, że nie wiadomo jakimi kryteriami posługiwał się Habilitant wskazując na te osoby jako najbardziej znani badacze. Nie uzasadnił tego wyboru ani nie powołał się na prace innej osoby. Powinno to oznaczać, że dogłębnie prześledził literaturę opisującą idee ekorozwoju. Jednak mój niepokój budzi ich wybór. Sądzę, że był przypadkowy. Na przykład francuska pisarka Françoise d’Eaubonne była rzeczywiście twórczynią ekofeminizmu czyli „nurtu w obrębie feminizmu, którego

zwolenniczki i zwolennicy uważają, że opresyjne zachowania wobec kobiet mają to samo źródło co destrukcyjne traktowanie środowiska naturalnego”¹. Angażowała się ona w walkę o prawa kobiet i założyła „Homoseksualny Front Akcji Rewolucyjnej (Front homosexuel d’action révolutionnaire)”.². Czy na pewno była jedną z najbardziej znanych badaczy eko-folozofii? Mam wątpliwości. Pozostałe wymienione znakomitości mają również pewne powiązania z ekorozwojem, ale powtarzam nie rozumiem czemu były wybrane i wzięte jako znaczące.

Habilitant prześledził kolejne definicje i pojmowanie tego zagadnienia, zauważając, że „zrównoważony rozwój jest często postrzegany jako nowa dyscyplina naukowa” (niestety nie rozwijał tej kwestii a szkoda). Za ekonomistą prof. Jerzym Wilkinem napisał, że zrównoważony rozwój dotyka wiele dziedzin życia, ma interdyscyplinarny charakter i powinno być rozpatrywane z perspektywy sektorowej. Następnie rozwija to zagadnienie ale nie nawiązuje w nim do dziedziny badań społecznych i dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, w której stara się o tytuł doktora habilitowanego.

Jako ważne narzędzie do wdrażania zrównoważonego rozwoju Habilitant wskazał Systemy Informacji Geograficznej (GIS). Pozwalają one na analizę informacji przestrzennych w celu podejmowania decyzji. Uważam, że podrozdział pt. *Tools for Sustainable Development*, jest najsłabszą częścią tego artykułu, gdyż podejmowane przez autora wątki mało są związane z narzędziami modelowania danych wykorzystywanymi w badaniach. Przypomina On czytelnikom kwestie, które poznają studenci na pierwszych zajęciach z geografii i GIS np. źródła danych geograficznych, dyrektywa i geoportalu INSPIRE. W tym podrozdziale wraca On zadań jakie pełnią instytucje europejskie w zakresie pozyskiwania i przetwarzania danych geograficznych w celu realizacji wspólnej polityki przestrzennej. Budowanie zdań przez Autora z powołaniem się na literaturę naukową budzi pewne trudności w ich ocenie. Na przykład, gdy pisze on za Barbarą Richardson (2005) o narzędziach wykorzystywanych w zrównoważonym transporcie jako ważnym elemencie zrównoważonego rozwoju. Recenzentka zapoznała się z tekstem i stwierdza, że w swojej pracy Richardson nie wspomina w ogóle o zrównoważonym rozwoju a jedynie skupia się na aspektach zrównoważonego transportu towarowego i pasażerskiego. Była to nadinterpretacja Habilitanta. Prace, które cytuje Habilitant w tym artykule należą do specjalistów zajmujących się m.in.: transportem, ekologią krajobrazu, procesami urbanizacji, rozwojem ekonomicznym ale nie obejmują one po pierwsze *stricte* tematyki zrównoważonego rozwoju po drugie nie nawiązują do dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, w której stara się o tytuł doktora habilitowanego.

¹ [Ekofeminizm – Wikipedia, wolna encyklopedia](#) [27.01.2024]

² [Françoise d’Eaubonne – Wikipedia, wolna encyklopedia](#) [27.01.2024]

W podrozdziale *Summary*, autor w minimalnym stopniu odnosi się do zaprezentowanej i omówionej wyżej literatury, raczej przedstawia własną opinię i postulaty na temat wyboru optymalnego i racjonalnego zagospodarowania terenu. Podsumowanie może rozczarować czytelnika, zwłaszcza, że Habilitant w abstrakcie ambitnie napisał, że zastosuje metodę analizy piśmiennictwa z elementami wnioskowania indukcyjnego. Oczekiwałabym tej metody i wnioskowania w podsumowaniu.

Podsumowując, uważam, że korzenie terminu „zrównoważony rozwój” są tak głęboko osadzone w różnych dyscyplinach i koncepcjach, z których każda ma uzasadnione roszczenia do ważności. Według mnie przedstawiona przez Habilitanta ewolucja koncepcji zrównoważonego rozwoju jest **bardzo płytka i nie poparta gruntownymi studiami na jej temat**. Co bardziej istotnie **nie nawiązuje** w żadnym stopniu do dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Szkoda, że Habilitant nie spróbował wydać artykułu w polskim wydawnictwie mocno związanym z geografią. Miałby możliwość skonfrontowania swojego tekstu z recenzentami z dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

Druga pozycja poddana recenzji jest współautorska **Ogryzek M., Podawca K., Cienciala A., Geospatial tools in the analyses of land use in the perspective of the accessibility of selected educational services in Poland, *Land Use Policy*, 2022, Volume 122, 106373**, w której Habilitant ma 35% udział. Celem poznawczym artykułu było określenie dostępności przestrzennej do szkół podstawowych oraz opracowanie metodologii jego analiz w oparciu o narzędzia GIS. Artykuł w pewnym stopniu nawiązuje do zrównoważonego rozwoju, głównie we wstępie. Jednak w teorii i badaniach empirycznych Autorzy odnoszą się wyłącznie do problematyki dostępności przestrzennej do usług, głównie ośrodków edukacyjnych. Wybrane metody badawcze również są z zakresu tej problematyki. Autorzy zaproponowali sześć parametrów i trzy wskaźniki oraz model względnej grawitacji Huffa, stosowany w literaturze jako model ciężenia konsumentów do ośrodków handlowych. Jest to najlepsza pozycja w wykazie habilitanta, dobrze udokumentowana, z interesującą metodologią oraz wnioskami. Jak pisze Habilitant, jego udział w tej publikacji polegał m. in. na doborze metod, opracowaniu procedury (schematu) badań z wykorzystaniem narzędzi GIS, przeprowadzenie analizy GIS z wykorzystaniem oprogramowania GIS, a także udział w interpretacji wyników, formułowaniu wniosków. Oprócz wyników dostępności do szkół, stwierdzono przydatność danych geoprzestrzennych oraz narzędzi GIS do tego typu analiz. Należy dodać, że ukazała się w prestiżowym czasopiśmie *Land Use Policy*.

Publikacja jest bardzo dobra, można w nim odnaleźć wiele wątków, które odnoszą się do geografii transportu, geografii usług, jakości życia. Jednak zarówno w części empirycznej jak i podsumowaniu oraz wnioskach Autorzy **nie nawiązują do koncepcji zrównoważonego rozwoju**.

Uważam, że skoro osiągnięciem naukowym Habilitanta ma być **opracowanie koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni** to we wnioskowaniu powinna pojawić się przynajmniej część tej koncepcji.

Trzecia pozycja jest współautorska **Ogryzek M., Adamska-Kmieć D., Klimach A., Sustainable Transport: An Efficient Transportation Network—Case Study, Sustainability, 2020**, w której Habilitant ma 50% udział. Jak wynika z tytułu głównym zagadnieniem będzie zróżnicowany transport. Autorzy interesująco przedstawili tę problematykę na tle literatury zagranicznej. Głównym celem było przedstawienie rozwoju sieci transportowej Wilna i porównanie jej z modelową siecią transportową Kopenhagi i Londynu. Rzeczywiście zaprezentowane wyniki analiz pozwoliły na stwierdzenie, że te dwa miasta z roku na rok mają coraz bardziej zrównoważony transport. Litewska stolica licząca ponad pół miliona mieszkańców borykała się z problemami transportowymi wynikającymi z postsowieckiej historii oraz aktualnymi procesami rozlewania się miasta. Autorzy na podstawie literatury litewskich badaczy zapoznali się z tymi problemami a następnie przedstawili własne propozycje rozwiązania, „dzięki którym transport w Wilnie może być zrównoważony”. W tym celu wykorzystano teorię grafów. Pozwoliła ona na analizę sieci ścieżek rowerowych w mieście i propozycję ich rozbudowy o kolejne linie i miejsca w których można wypożyczyć rowery. Pozwoliła ona na połączenie ruchu pieszego, rowerowego z transportem publicznym. Uważam, że jest to bardzo dobra propozycja wykorzystania metod grafowych do rozwiązania tego problemu.

Moja uwaga dotyczy przede wszystkim związku między zrównoważonym transportem a zrównoważonym rozwojem. Autorzy odwołują się co prawda do literatury związanej z tym problemem. We wstępie Autorzy napisali za Richardsonem (2005), że „zrównoważony system transportu jest ważnym elementem zrównoważonego rozwoju przestrzeni” str. 36, ale w publikacji Richardson, na którą się powołują Recenzentka nie znalazła takiego sformułowania. Po raz kolejny była to nadinterpretacja Habilitanta lub współautorów.

Podobnie jak w poprzednich poddanych recenzji artykułach, w tej publikacji nie pada ani razu pojęcie zrównoważonego rozwoju w części analitycznej i wnioskowaniu.

Po raz kolejny uważam, że skoro osiągnięciem naukowym Habilitanta jest **opracowanie koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni** to we wnioskowaniu powinna pojawić się przynajmniej część tej koncepcji.

Czwarta publikacja poddana ocenie jest również współautorska **Ogryzek M., Rząsa K., Ciski M., The role of the National Support Centre for Agriculture in the process of revitalization and renewal of the rural areas, Journal of Water and Land Development, 2019, No. 42 (VII-IX), p. 143-149**, w której Habilitant ma 40% udział. Autorzy skupiają uwagę czytelnika na zagadnieniu przekazywania gruntów przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa jednostkom samorządu terytorialnego. W autoreferacie Habilitant napisał, że „Podjęto również próby wskazania roli Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w transformacji polskiej wsi, ze szczególnym uwzględnieniem terenów byłych Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz wpływu na zrównoważony rozwój obszarów wiejskich. Efektem badań było udowodnienie, że w procesie zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich ważnym elementem było korzystanie z gruntów przekazywanych nieodpłatnie gminom przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa. Wykazano, że KOWR OT Olsztyn przekazywał nieodpłatnie grunty rolne które były niezbędne do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju przestrzeni na badanym obszarze”. Niestety ale nie mogę potwierdzić tych słów, gdyż w tekście artykułu nie ma mowy o zrównoważony rozwoju ale o procesach rewitalizacji i odnowy obszarów wiejskich.

Artykuł jest interesujący ale ma dość prostą konstrukcję. W zasadzie główną metodą badawczą jest wizja terenowa, pozyskanie informacji i wymienienie inwestycji zrealizowanych na bezpłatnie przekazanych samorządom gruntach (np. place zabaw, plaży, budowy sieci wodociągowej, kotłowni i innych). Oczywiście poprawiły one poziom życia mieszkańców ale nie nawiązywały do koncepcji zrównoważonego rozwoju.

Nie zgadzam się z Habilitantem, że w publikacji występowało „określenie poziomu rozwoju społecznego obszarów wiejskich i analizy przeprowadzone w C4 są zatem częścią badań w dziedzinie zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich” str. 35 autoreferatu. Kilka akapitów o poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego znajduje się w części „Characteristics of the studied area” gminy Braniewo, ale nie mogę uznać że są częścią badań w zakresie zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich. Były one tłem do rozważań o przekazywaniu gruntów a nie istotą badań. Warto wspomnieć, że Autorzy nie odnieśli się do nich we wnioskach.

Jak wspomniano wcześniej Autorzy stwierdzili jedynie korzystny wpływ przekazywanych nieodpłatnie gruntów na procesy rewitalizacji i odnowy obszarów wiejskich oraz wskazali jakie inwestycje mogą być korzystne z punktu widzenia rozwoju obszarów wiejskich.

Uważam, że to osiągnięcie naukowe Habilitanta nie ma nic wspólnego z **opracowaniem koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni**.

Piątą współautorską publikacją **Ogryzek M., Klimach M., Niekurzak D., Pietkiewicz M., Using Cartographic Documents to Provide Geoinformation on the Rights to Real Estate – Taking Poland as an Example, ISPRS International Journal of Geo-Information, 2019, 8(12), 530** (udział procentowy Habilitanta wynosi 40%). Jej głównym celem jest wykazanie możliwości opracowania map pod kątem przedstawienia sieci uzbrojenia oraz prawa do gruntu nabytego przez przedsiębiorstwo energetyczne. Jednym z współautorów był prawnik, dzięki czemu artykuł ma też aspekty prawne, Autorzy do „analizy przepisów prawnych posłużyliśmy się metodą formalno-dogmatyczną (*metoda interpretacji norm prawa obowiązującego*). Włączenie do badań prawnika uważam bardzo korzystne. Połączono je ze wskazaniem możliwości wykorzystania materiałów kartograficznych analiz prawnych np. służebności, przebiegu sieci uzbrojenia, a także w zarządzaniu nieruchomościami. Tego typu badania ukazują interdyscyplinarne możliwości geoinformacji. Zaprezentowane przez Autorów rozwiązanie jest bardzo potrzebne do prawidłowego przeprowadzenia wielu procedur związanych z zarządzaniem nieruchomościami. Zgadzam się z Autorami, że autorskie rozwiązanie powinno być uwzględnione w geoportalach jako specjalne zakładki. W tekście we wnioskach Autorzy nawiązują do koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni, jedynie w kwestii zapewnienia gruntom rolnym dostępu do sieci energetycznej. Rzeczywiście podłączenie mediów gospodarstwom rolnym może polepszyć ich funkcjonowanie, ale są to luźne i dość oczywiste wnioski nie poparte badaniami Autorów.

Szóstą pozycją przedstawioną w cyklu prac jest ” **Ogryzek M., Wiśniewski R., Kauko T., On Spatial Management Practices: revisiting the ‘optimal’ use of urban land, Real Estate Management and Valuation, 2018, 26 (3), s. 24-34.** Jest ona również współautorska, udział procentowy Habilitanta wynosi 70%. W artykule najważniejszą kwestią było „optymalne” wykorzystanie przestrzeni miejskiej oraz propozycja algorytmu wyboru „optymalnego” zagospodarowania terenu wykorzystującego metody matematyczne oraz GIS. Może on być według Autorów wykorzystany w planowaniu przestrzennym. Algorytm został sprawdzony w analizie działek sprzedanych przez Urząd Miasta Olsztyna. Jak napisano w autoreferacie, Habilitant m.in. przeprowadzał badania na autorskim symulatorze. Wykorzystał metodę Bajerowskiego, którą zmodyfikował. Zastosowana metoda dała interesujące wyniki – różniące się od Bajerowskiego – i pozwoliła na stwierdzenie, że istniało zapotrzebowanie na przekształcenie terenu na bardziej optymalne. Ceny przekształconych działek miały wyższą wartość. Zaproponowana metoda główny nacisk kładła na ekonomiczne korzyści, jakie miasto może uzyskać poprzez przekształcenia terenów działek miejskich. Optymalne użytkowanie terenu to stan, w którym suma wartości przyrodniczych i antropogenicznych dla danej kategorii użytkowania jest wyższa od sumy tych wartości obecnego

użytkowania terenu, a wartość ekonomiczna jest najwyższa str. 27. Autorzy uznali, że należy przy przekształcaniu terenu brać pod uwagę opinie społeczne oraz środowisko naturalne. Jednak zaproponowana metoda nie brała ich pod uwagę.

Uważam, że zaproponowana metoda jest bardzo interesująca, chociaż niezbyt precyzyjnie opisana np. brak przykładowych cech i parametrów optymalnego wykorzystania terenu (naturalnych i antropogenicznych). Może być dalej testowana i wykorzystywana dla innych obszarów. Jednak nie należy zapomnieć, że obliczany współczynnik efektywności jest indeksem cenowym. O ile jest on bardzo istotny z punktu widzenia pozyskania funduszy dla Urzędu Miasta, to nie bardzo widzę, którym momencie jest on optymalny z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju. Postulat uwzględnienia opinii społecznej jest bardzo ważny, ale Autorzy nie zaproponowali w jaki sposób go mierzyć i uwzględnić.

W autoreferacie Habilitant pisze, że „W artykule omówiono koncepcję optymalnego wykorzystania terenów miejskich w zrównoważonym rozwoju przestrzeni” str. 9, ale mam co to tego stwierdzenia wątpliwości. Pojęcie zrównoważonego rozwoju pojawiło się co prawda dwukrotnie w tekście ale nie ma go w części analitycznej i wnioskowaniu, **czyli de facto nie było przedmiotem rozważań.**

Siądma publikacja poddana ocenie jest autorska - **Ogryzek M., Simulator of Sustainable Urban Development-a tool for selecting the optimal use of land. Vilnius Gediminas Technical University Press “Technika”, 2014.** Jest to praca umieszczona w materiałach pokonferencyjnych mających odniesienie do Web of Science.

We wstępie Autor przedstawił krótko literaturę zagraniczną oraz stwierdził że „w Polsce literatura na temat optymalnego zagospodarowania przestrzennego nie jest zbyt obszerna”. Podaje tylko jeden przykład publikacji swojego promotora Prof. Bajerowskiego. Według recenzentki oznacza to, że nie zapoznał się gruntownie z liczną polską literaturą związaną z tym zagadnieniem. Przypomnę, że w innych pracach pisał On, że jest to pojęcie interdyscyplinarne ale nie potrafi wskazać literatury naukowej polskich badaczy.

W artykule został przedstawiony algorytm podejmowania decyzji o przeznaczeniu gruntów. Ma on posłużyć do optymalnego wyboru przeznaczenia gruntów podlegających przekształceniom, tak aby odpowiadały one zrównoważonemu rozwojowi miasta. Procedurę podzielił na trzy etapy: analizę dotychczasowych rozwiązań, opracowaniu algorytmów decyzyjnych, opracowanie nakładek tematycznych w celu prezentacji wyników procesu i wspierania podejmowania decyzji. Omawiając etap 1 Autor stwierdził, że brak jest koncepcji rozwoju systemów informacji przestrzennej w racjonalnym planowaniu zagospodarowania przestrzeni. Nie zgadzam się z tym stwierdzeniem i

świadczy ono o tym, że Habilitant nie zapoznawał się z literaturą naukową na ten temat. Uważam, że w 2014 r. istniało wiele możliwości zastosowania GIS w planowaniu przestrzennym, również w Polsce. W Instytucie Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa w Warszawie (obecnie Krajowy Instytut Polityki Przestrzennej i Mieszkalnictwa) pod kierownictwem dr Piotra Fogla od wielu lat powstawało wiele koncepcji planowania i zagospodarowania miast oraz obszarów wiejskich z wykorzystaniem GIS. Ma on wiele publikacji związanych z tą problematyką. Są też inni polscy badacze zajmujący się od lat tym tematem. Bardzo wiele można powiedzieć o ich zastosowaniu w krajach wysoko rozwiniętych jak np. USA, Kanada i europejskich.

Następnie cytowany jest Bajerowski oraz Kinzy (1992). Prace tych dwóch autorów posłużyły do autorskiego opracowania symulatora. Posługując się definicją Kinz'ego, który opracował koncepcję najwyższego i najlepszego wykorzystania gruntów w przypadku budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego, Habilitant zaproponował matematyczną notację optymalności funkcji terenu. Autorskie opracowanie symulatora zrównoważonego rozwoju miasta bierze pod uwagę różne charakterystyki tego obszaru. Jest to bardzo interesujące rozwiązanie informatyczne. Autor słusznie zauważa, że optymalny wynik nie zawsze jest satysfakcjonujący dla społeczeństwa. Moja uwaga do tej części artykułu dotyczy słowa optymalny, który dla architekta i ekonomisty Scotta Kinz'ego wykorzystującego podejście rynkowe oznaczał najlepsze pod względem ceny jakie mogą uzyskać właściciele domów jednorodzinnych za niewykorzystane grunty będących w ich władaniu. U Bajerowskiego również chodziło o optymalną czyli najlepszą cenę jaka można podnieść po przekształceniu gruntów. Uważam, że symulator jest bardzo interesujący ale nie do końca rozumiem czy to cena działki po przekształceniu jest również dla Habilitanta miernikiem zrównoważonego rozwoju. Dalsza część artykułu poświęcona jest opisaniu narzędzi i wyników jakie można uzyskać używając symulatora. Artykuł nie ma podsumowania i konkluzji.

W autoreferacie Habilitant napisał, że w artykule „W celu określenia optymalnego stanu użytkowania rozważa trzy aspekty: po pierwsze cechy przyrodnicze i antropogeniczne, po drugie cechy ekonomiczne i po trzecie zachowanie równowagi ekonomiczno-ekologicznej”. Muszę przyznać, że po przeczytaniu tekstu poza fragmentem, że wynikiem pracy symulatora są nakładki tematyczne prezentujące atrybuty wartości przyrodniczych, antropogenicznych, ekonomicznych oraz potrzeb społecznych i treści środowiskowych **nie było rozważań na ten temat**. Artykuł przede wszystkim opisuje algorytm podejmowania decyzji o przeznaczeniu gruntów zastosowany w symulatorze. Algorytm ten może być wykorzystywany przez osoby związane z różnymi dyscyplinami naukowymi np. geodetów, urbanistów, ekonomistów, geografów oraz w praktyce. Dlatego można powiedzieć, że wnosi pewien wkład metodyczny do tych dyscyplin. Mam jednak wątpliwości czy rozwiązanie informatyczne bez przykładów naukowego wykorzystania go

w badaniach zrównoważonego rozwoju w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna jest znaczny.

Uwagi i komentarze do osiągnięcia naukowego

Generalne uwagi do przedstawionych do recenzji cyklu prac koncentrują się wokół „*Opracowania koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni*”, która jest głównym celem naukowym Habilitanta.

Według recenzentki termin „zrównoważony rozwój” jest osadzony w różnych aspektach m.in.: prawnych, naukowych i różnie rozumiany w potocznym języku. Każdy z nich jest uzasadniony przez specjalistów, praktyków, naukowców. Jego wielorakie znaczenie jest tolerowane, ale każdy badacz powinien je jasno opisać w kontekście dyscypliny jaką uprawia, czyli w przypadku Habilitanta w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Z kolei opracowanie własnej koncepcji rozumiem jako „świadomie przyjęty sposób rozumienia czegoś, rozwiązania problemu lub osiągnięcia celu” (Wielki Słownik Języka Polskiego)³. Niestety ale nie dostrzegłam tego w cyklu prac przedstawionych do recenzji.

Na podstawie uważnego zapoznania się z cyklem prac przedstawionych do recenzji, uważam, że:

1. Habilitant nie przedstawił klarownej, jasnej i świadomie opracowanej koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni, lecz kilka rozwiązań modelowania danych. Mają one dużą wartość praktyczną i naukową ale nie można uznać, że realizują jego główny cel badawczy, nie stanowią znaczącego wkładu naukowego w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.
2. Habilitant nie ma odpowiedniego podłoża teoretycznego z zakresu geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej o czym świadczy jego praca przeglądowa C1 oraz bardzo słabe lub wręcz braki nawiązania do koncepcji zrównoważonego rozwoju w zakresie dziedziny, w której Habilitant stara się o stopień naukowy.
3. Habilitant w przedstawionych do recenzji artykułach wykazuje zbyt mało odniesień do literatury i metodologii badań geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej, w której stara się o stopień naukowy.

Reasumując, muszę stwierdzić, że powiązane tematycznie artykuły naukowe przedstawione do recenzji **nie są zgodne** z ich tytułem czyli „opracowaniem koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni, ze szczególnym uwzględnieniem narzędzi modelowania danych”.

³ <https://wsjp.pl/haslo/podglad/34253/koncepcja> [26.01.2024]

Moje zdziwienie budzi fakt, że z tak bogatego dorobku naukowego Habilitant nie potrafił wybrać do recenzji dorobku artykułów o spójnej koncepcji i wynikach, które mają znaczący wkład naukowy w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

Konkludując, w mojej opinii cykl prac pod wspólnym tytułem *Opracowanie koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni, ze szczególnym uwzględnieniem narzędzi modelowania danych* autorstwa dra Marka Ogryzka nie spełnia wymagań ustawowych stawianych osiągnięciu naukowemu, wynikającemu z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

4. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Dorobek naukowy Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora jest bardzo bogaty. Niewątpliwie nastąpił bardzo duży progres jego działalności naukowej, jestem pod dużym wrażeniem liczby publikacji i zakresu ich problematyki (załącznik 7). Jednak tematyka badań nie pozwala na prześledzenie i odnalezienie momentu, w którym Habilitant zmienia nie tylko dyscyplinę ale i dziedzinę, w której publikuje. Przypomnieć należy, że habilitant uzyskał tytuł doktora stopnia naukowego **doktora w dziedzinie nauk technicznych, dyscyplinie Geodezja i kartografia, Specjalność: Systemy Informacji Przestrzennej**, a stara się o tytuł doktora habilitowanego **w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.**

Znakomite umiejętności Habilitanta związane z szerokim wykorzystaniem w badaniach Systemów Informacji Geograficznej (GIS), pozwalają na przypuszczenie, że był On zapraszany do wielu interesujących projektów naukowych. Świadczą o tym liczne publikacje współautorskie. Problem w tym, że geoinformacja/ GIS ma zastosowanie w bardzo wielu dyscyplinach i trudno określić po tytułach publikacji, dra Marka Ogryzka i współautorów, które należą do dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

Zgodnie z autoreferatem dr Marek Ogryzek był wykonawcą w 11 grantach krajowych ogłaszanych przez różne instytucje. Niestety, ale nie można odczytać jaka instytucja organizowała część grantów, gdyż akronimy: WFKIW, SFKiW nic nie mówią recenzentowi i nie ma pewności czy są to granty naukowe. Ważną kierowniczą funkcję kierowniczą pełnił Habilitant w projekcie prowadzonym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Wartość projektu 522 504, 55 zł. Zastanawia mnie jednak zakres projektu o tytule „Budowa Laboratorium GIS”. Czy miał on charakter badawczy czy był związany z poprawą infrastruktury komputerowej na macierzystej uczelni. Według recenzenta jedyny grant nie budzący wątpliwości, że ma charakter badawczy to grant Rektora UWM w Olsztynie, którego Habilitant był kierownikiem pt. „Parametryczna ocena

jakości estymacji”. Stworzenie oprogramowania wspomagającego modelowanie danych według autorskiej metody parkometrycznej oceny jakości estymacji. Kwota finansowania badań 10 000 zł.

Reasumując, pod względem merytorycznym ogólny dorobek naukowy Habilitanta można ująć w następujący sposób:

- Poszukiwanie i stosowanie przez Habilitanta nowych technologii głównie modelowania danych i GIS oraz ich implementacja, jednak trudno jest określić, w której dyscyplinie;
- Wchodzenie przez Habilitanta w różnorodne pola badawcze będące wynikiem współpracy z badaczami reprezentującymi różne dyscypliny, z równoczesnym poszukiwaniem własnej tematyki i ścieżki naukowej mocno związanej z modelowaniem danych i GIS;
- Publikowanie przez Habilitanta prac w wysoko punktowanych czasopismach naukowych;
- Wysokie wskaźniki naukowometryczne Habilitanta, które świadczą o cytowalności prac;
- Brak umiejętności przez Habilitanta pozyskiwania i realizowania grantów badawczych NCN i NCBR (kierownictwo projektów)⁴;
- Częste uczestnictwo Habilitanta jako wykonawcy w grantach badawczych krajowych i zagranicznych;
- Recenzowanie przez Habilitanta artykułów w wielu czasopismach naukowych krajowych i zagranicznych.

Aktywność naukowa Habilitanta realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej.

Według opinii recenzentki Habilitant wykazał się słabą aktywnością naukową realizowaną wspólnie z badaczami z innych uczelni. Są to jedynie dwa krótkie staże krajowe w 2014 r. na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu na Wydziale Nauk o Ziemi oraz w 2023 r. na Uniwersytecie Łódzkim na Wydział Nauk Geograficznych. Poza granicami Polski Habilitant odbył jedynie staże dydaktyczne.

Uważam, że habilitant **wprowadza w błąd** recenzentów podając jako staże naukowe dwa staże dydaktyczne z Programu Erasmus + , oraz staże w Polytechnic University of Bari i w Vilnius Gediminas Technical University, które odbywały się w ramach projektu „Program Rozwojowy Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie”, który jak można przeczytać był projektem europejskim „Podnoszenie kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich”⁵.

⁴ Projekt „Budowa Laboratorium GIS” wskazany jako naukowy nie uznano jako naukowy tylko aparaturowy.

⁵ <https://bip.uwm.edu.pl/artykuly/zarządzenia-rektora/zarządzenia-rektora-78-2019/> [24.01.2024]

Habilitant uczestniczył w licznych wyjazdach na konferencje. Jednak wykaz konferencji naukowych podanych przez Habilitanta w załączniku 4. jest niepoprawny. Po pierwsze nie podał On miejsca konferencji, po drugie tytułów referatów lub posterów. Nie wiadomo czy były autorskie czy współautorskie. Czy były wygłoszone osobiście przez Habilitanta czy może współautora. Po trzecie umieścił w nich spotkania popularnonaukowe jak np. GISDAY. Po czwarte tytuł konferencji po angielsku nie zawsze świadczy, że odbyła się ona za granicą. Na części Habilitant miał poster a nie referat. Jak zauważono w latach 2016-2018 wykazał On aż 20 (oprócz GISDAY) wygłoszonych referatów. Byłoby to imponujące osiągnięcie naukowe, ale moje doświadczenie mówi, że nie jest możliwe przedstawienie 20 własnych oryginalnych wyników badań w ciągu trzech lat. Z tego powodu **nie jestem w stanie pozytywnie ocenić wartości naukowych** wystąpień Habilitanta na konferencjach naukowych.

Wykłady na zaproszenie i wykłady plenarne Habilitanta miały miejsce w takich instytucjach jak: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, Olsztyński Park Naukowo-Technologiczny, Liceum nr 1 w Ostródzie. Uważam, że wykłady w takich instytucja są niezwykle potrzebne a **nie powinny** być umieszczone w wykazie osiągnięć naukowych Habilitanta.

Informacje podane przez Habilitanta o udziale w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji są podobnie jak w przypadku udziału w konferencjach niekompletne załącznik 4 punkt 8. Według recenzenta duża część obejmuje wydarzenia nie mające *stricte* naukowego charakteru, który powinien być wykazany w dorobku dydaktycznym lub organizacyjnym Habilitanta (GISDay, warsztaty dla studentów, pikniki naukowe, szkolenia). Pozostałych kilka informacji zawiera udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Tak jak poprzednio nie umieszczono informacji o miejscu i organizatorze konferencji, co skłoniło recenzenta do sprawdzenia tych faktów. Warto zwrócić uwagę, że większość wymienionych konferencji naukowych odbywało się na macierzystej uczelni Habilitanta, w czasie gdy pełnił On funkcję Prodziekana Wydziału organizującego konferencje. Z tego powodu **nie mogę stwierdzić i pozytywnie ocenić**, że jego udział w komitetach organizacyjnych konferencji ma zasięg ponadlokalny.

Konkludując, biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzam, że Habilitant nie wykazał na wysokim poziomie istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego, popularyzatorskiego Habilitanta.

W swoim dorobku dydaktycznym Habilitant wykazał, że w okresie po uzyskaniu stopnia doktora prowadził 21 przedmiotów związanymi w większości z: geoinformacją, Systemami Informacji Geograficznej i ich zastosowaniem (nie wiadomo na jakim kierunku). Pełnił On opiekę nad 29 dyplomantami (nie podał na jakim kierunku). Podnosi też swoje kwalifikacje dydaktyczne, uczestniczył aż w 34 kursach. Widać również jego aktywność popularyzatorską naukę poprzez prowadzenie warsztatów i szkoleń. Imponująca jest również Jego działalność organizacyjna. Należy podkreślić, że wykazał się ponadprzeciętną aktywnością organizacyjną i popularyzatorską.

Konkluzje

Przedstawione do oceny:

1. Osiągnięcie naukowe – **cykl prac pod wspólnym tytułem *Opracowanie koncepcji zrównoważonego rozwoju przestrzeni, ze szczególnym uwzględnieniem narzędzi modelowania danych*** autorstwa dra Marka Patrycjusza Ogryzka w mojej opinii **nie wnoszą** znacznego wkładu w rozwój dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna w myśl art. 219 ust. 1 pkt. 2 lit. a Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;

2. Aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej **nie spełnia kryterium** istotnej aktywności naukowej w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W związku z powyższym wyrażam **negatywną** opinię w sprawie nadania dr Markowi Ogryzkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.